

Abies cephalonica

jodła grecka



(C) fot. Gabriel Tomżyński

Grecki gatunek jodły, wprowadzony do uprawy około 1824 roku, tworzący w ojczyźnie średniej wielkości drzewa osiągające do 30 m wysokości. Pokrój roślin stożkowy. Pędy gęsto ułożone, gładkie, oliwkowozielone do żółtobrunatnych. Nawet kilkudziesięcioletnie drzewa utrzymują dolne gałęzie. Igły sztywne, szerokie, ciemnozielone, błyszczące do 3 cm długości, szczytaczowato ustawione na pędach. Szyszki duże, cylindryczne, osiągające do 17 cm długości, po dojrzeniu brązowe i silnie ożywicowane. Gatunek o dosyć dużych wymaganiach uprawowych, dobrze rosnący na żyznych, wilgotnych glebach i osłoniętych stanowiskach o wysokiej wilgotności powietrza. W Polsce jodła grecka najlepiej rośnie w województwach zachodnich i na Pomorzu Zachodnim, gdzie polecana jest jako piękne drzewo do dużych ogrodów i parków.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkołkarzy Polskich

zasięg geograficzny	Góry Grecji na wysokości pomiędzy 750 a 1700 m n.p.m.
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	powyżej 20

barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkojagody
nastonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
strefa	7a

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkołkarzy Polskich;

Producenci *Abies cephalonica* w Polsce

CIEPŁUCHA Gospodarstwo Szkołkarskie

